

PROČE BYCHOM SE NECHEHTALI I VTIPÁM?

Pondělí, 22 leden 2018

Přijde Arab do baru a už si chce objednat drink, když v tom uvidí o kousek dál chlápka s kypou na hlavě a tradičním židovským úsměsem. Nemusí být tedy Einstein na to, aby mu došlo, že je to žid. Takže zakáží na barmana aby to slyšel kaď v baru: "Barmane, drink pro kaďého v tomhle baru, kromě támhletoho žida." Chvilí po tom, co kaď dostane svůj drink se na něj žid podívá, usměje se, zamává mu a zakáží: "Díky!"

Arab se navrátil a znovu objedná drinky v baru kromě žida. A stejně jako předtím se žid usměje a zařeká: "Díky!" Tak se Arab zeptá barmana: "Co je sakra s támhle tím židem? Objednal jsem dvě rundy drinků pro kaďého kromě jeho a on se stejně směje a děkuje mi. Není to blázen?" "Ne," odpoví barman. "On je majitel." V kraji je dlouho tropický hříc, sucho. K rabinovi přijdou židé a prosí ho, aby vykonal zázrak, ať konečně přestane pršet. "Ne," řekl rabin, "nemůžu udělat zázrak, když nevěříte v Boha." "Proč tak mluvíš, rebe?" "Protože," povídá rabin, "kdybyste věřili v Boha, tak byste přestali usmívat se deštěm!"

Starý rabin so svojou družinou dorazili k jednému židovskému hostinci a hostinský bol tak drzý, že ani nevyzdravil von, aby ich privítal. Keď to videl rabin, tak rozúreňe nakázal, aby sa trám, pod ktorým nebýva spravodlivý muž (hostinský), premenil na strašné jedovatého hada. Všetci sa začali, a keď sa to dopou hostinský, tak ihne aj so ženou začali rabína prosiať o prepálenie. Rabin, premožený súcitom, svoju kliatbu teda odvolal - "nech trám ostane trámom", zvolal. A div sa svete, stal sa zázrak, trám ostal presne taký, aký vždy býval. Ešte dodnes na toto miesto putujú židia zo všetkých kútov sveta, aby videli na vlastné oči hostinec a zázračný trám, ktorý sa nepremenil na strašné jedovatého hada :)))

David a Rivka Hauptschwitzovi slaví výročí svatby - považte, sedmdesát pět let po svatbě! Houfy gratulant, vnučata právnickat, zástupci židovské obce, dobročinných spolků, obecní starosty, dokonce i z místních novin se přišel zeptat: Pane Hauptschwitz, téměř čtvrté století v manželství, to je obdivuhodné, mazel tov... Můžete prozradit, jste opravdu nikdy nemysleli na rozvod? "Ne, mladý muži, na rozvod nikdy. Ale na vřadu nesetnkrát "Kohn, byli by od té dobroty, nechali mě u sebe přestat na gauči?"

"Ale copak, Roubíček, co provedli milostivé, že si musej shánět azyl?"

"Ále, Sára mě poslala pro pilulky, které by mi vrátily erekci a já jí přinesl pilulky na zhubnutí..."

Zbožný chasid Mojšeho Lejboviče z Mukačeva jede vlakem navštívit svého bratrance Chajima, který se před lety odstěhoval do Paříže. Když vystupuje na pařížském nádraží Gare de l'Est, vřudypřítomní Francouzi nevědomně otáčejí a ukazují si na něj. Tradiční garderoba podle minhag munka - černý, lesklý, stápatý kaftan; cizí; lišící se trajml naražený do týla; dlouhé a nakroucené pejzy a stábrný plnovous - to vše bu nádraží patřící rozruch. Po pár chvílích už to Mojšemu začne být setsakra nepřijemné a zrovna když se svá kufr, miji nevědomně zírající mladý francouzský pár, zastaví se, položí kufr, otočí se na něj, máchne rukama a zvolá: "wuss, oj vej, co na mně tak zíráte?! To jste ještě v Paříži nikdy neviděli Československo?!!!" Abeles konvert křesťanství a na důkaz své nové víry nosí velký zlatý kříž na krku. Jednou se vydá do místních lázní, svlékne se do naha, ale nechá si kříž, aby se s ním mohl ostatním přehodit. Když vejde do sauny, jeho starý přítel z židovské Obce v sauně už sedí, zakrouží hlavou a povídá:

"Hele, Abeles, buď si obleč trenky, nebo sundeš ten kříž. Takhle to fakt vypadá divně...."